

Bréf send Benedikt 1890-1899, seinni hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Axel Bolings Odense – Árni Jónsson Þverá – Ásgeir Blöndal Húsavík – Bjarni Jónsson Sveinsstöðum – B. Þórðarson Húsavík – Benedikt Bjarnason Garði – Benedikt Bjarnason Stórárbakka – Björn Sigfússon Kornsa – G. Þ. Víkingur Garði – Guðmundur Friðjónsson Sandi – Hannes Þorsteinsson Reykjavík – Indriði Þorkelsson Fjalli – Jón Jakobsson Hringveri – Júlíus Sigurðsson Akureyri – Karl Einarsson Vilpu – Kári Stefánsson Grásiðu – Lárus Halldórsson Reykjavík – Loðvík Símonarson Holti – M. Magnússon Arnarvatni – Magnús Sigurðsson – Sigurður Guðmundsson Reykjavík- Mjóadal – St. Ól. Erl. Grásiðu – Þórarinn Stefánsson Grásiðu – Bréf frá Hrauni – Slittrur af umslagi til Benedikts, utanáskrift skrautskrifuð

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Benediktarskjöl

Askja 5-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þókahorni
5. des.
1899.

Þeykjavík 5. ~~okt~~ des. 1899.

Góði vin þeirri!

Ég alla að láta þig vita af því fyrir
framtíð að 'ég er fullur þess að skrifa
þessas línu og eftir því verður þú að
dæma bréfin. Í tímum i dag "au-
ndum vit þáman i "bitterbreminum" i

6. þess og vinnu augnfullis i tímum.

Þessi get 'ég skrifað þess neinas
fættis hétan, vegna þess að hér er allt
i kyrt og fínt og þykki mörgum góðum
mönnum og vitum það illa og komu
kvartanir yfir þú i bréfin góða manna,
er skrifuðu nú með skipinu og dvelja
vit hér Kristjánstóns vit Eyraund.

Hér i skólanum er svo dauðlegt

at jafnvel ógöldrottir dæmumenn eru
tekinn at kvarta yfir og meðal þeirra
mín kja „frater“ Þóð skáld Sveinsson. -
Hann skrifar Þóðvari frenda Jónssyni þat
at mín sem stoti var grátlegu lítið
um „fyllir“ í skóla. Þetta er alveg sattu
þji Þóð „frater“, en hér eftir er ég at
votta at þat lagist. Við E. Þekkingar genym
mín á undan í dag at dæmka þremm í þin
mum og mun þar fleiri dagar á eftir
fara.

Ég hef at undanförm verit í þjón-
ustu Dr. Jóns halta galdrameistara og hef
ég einum atstótat hann í at vekja upp
drauga. - Þat skilst svo: ég hef verit at
„komplettera“ afgamlas skreddur fyrir hann
met þó at skrifa í þess þau blót, er

vantat hefir. Hef ég „imitat“ þat svo
líkt sem ég gat eftir bókum á laudstóðsáfrú
og þess mikil lof fyrir mín „antiquarísku“
skrift. Ég hef þessit króm at jafnað fyrir
blat hver og hafa þess þessingar komit
mín vel, til þess at kaupa „bibendum“
fyrir. Af þessu er ég orðinn frægur nattu
hér í Rík, eins og norni mín geta (!!!)

Vinnur vor Þjórn Magnússon er tekinn
at gerast fremur óvinsall í skóla hér, sem
mum mun eflaust skrifa þess. Þústatur
hann hefir verit nefndur „Drínhagi“
og þaga þessi var mjúlega kvæðin mun
Þjórn bónda:

„Alm týmir fölim flár,
þífdi'mm sína daga
þangalinnur þurðsmár
Þjórn frá Drínahaga.“
þess skal getit, at ég á engan þátt í
vissu þessari.

Vegna anna minna við rúmaristingar fyrir
Guldráðin sagði ég af mér ritaraðstöfunum
í „Framtíðinni“ og tók þorsteini bók þorsteins
í þessum af mér.

Framtíðarfundir en fræmur dæfing og
einkert „politískt“ líf er mi í skóla.
— Allt er dæmt úr öllum dæmum.

Fyrirgefðu blátt, fróðlegt, ég mun
reyna að hafa það skárra nóst.

Þykki þig og styrki Óskupórr og þess
þinn almáttki. — Verðu blessaður og sáall.

Þinn
Larus Hlaugsson
frá Skammri.

Þú er sjálfur kveittur í skólanum, þú hefur það rit
at þú tekur greindir flóttar etc., en met mér þegar það
er algjörlega.

Oslo den 22/9 1898.

Kære Minus i Reykjavík!
"Minus" hilser Edet som en
god, gammel Ven af Edet,
fraskende at genoptage Brevveks-
lingen for den kommende Sai-
son. "Minus" er i sat meget
kraftig, da der tallet 32 Med-
lemmer, nemlig foruden al-
le Veteranerne fra sidste Klas-
se, ogsaa en forbausende stor
Mængde nye fra første Klas-
se. "Minus"s Saison er blandt

andet bliver indledet med gen mellem Reykjavik og
flere gode diskussionsemner. Ogsaa maan blive hyppig
saaledes om Kvindemannens og fornuftelig sender jeg den
tionen, Tægforeninger, en i varmekke Hilsen til Edet
ternational Afvæbning o.s.v., alle.

som I maaske kunne have
Fornøjelse af at diskutere. Nu
i alt tegner det sig, at det
vil blive et fornufteligt svar for
"Miner". - de Breve, som
maaske blive skrevne til
os, bedes adresserede til: Axel
Bolwig, Oluf Bagersgade Næst
nr 9, første Sal, Odense,
Danmark. -

Med det Haab, at Brevevekslen

Paa "Miners" Vegne

Axel Bolwig.

Herra Benedikt Sveinsson

af Húsavík

Myllja
Lúffur

inifundir þess

Annaratni Nöpt. 1899.

Heeni vinur!

Þakka þjer sem best, fyrir
siðark, og allh gætt!

Guðmundur Bengsson,
sem hjá mjer var kaupmaður
í sumar, bauð mig
að bera þjer þærustu kvæpu
sína, og þau með, að hann
biður þig, að gjöra svo vel,
að koma þú til leiðar fyrir
sig, að skólapiiltan, Baldur
bróðir þinn, og Þóðvarn Kristj
ansson, þaki til flutnings
undir sínu nafni, sem þar
þegja flutning, 2 kúffark, en
jeg nú sendi þjer, með sígun
geir vinnumanni þjéðan.

Gefi þetta ekki gengið, þá
biður Guðm. þig, að útbúa
kúffarkin, og senda þau með
Hólum, nú sínd næsta ferd

og lána sjer flutningsgjaldid,
sem hann videntlega þongar
aftun í Reykjavík.

Guðmundur er að sækja um
kennara stöðu við barnaskólann
í Reykjavík, (meðfram vegna
þess, að vera meiri, augnaleknir)
og þurfti því að vera komin
til Reykjavíkur, sem fyrst
eftir 20 h. m. Hann kók því
það ráð, að fara hjedan á
Mánudaginn næst. með þósti
austun. Alur þonum hafa
gengið ~~orðið~~ með þess til
neidan, frá Grímstæðum
á fjöllum; hvernig sem iu
því hefur greidd, þegar í
Mánudal kem. Af Leidisfinni
hefði hann svo sköpsfendi súdun
eftir því sem hann sagði, ef
hann kemist þangað í dag,
sem líklega hefur orðið með
einhverju máli.

Brjef til Guðmundar, fylgir
með lítilnum að öðru þufforð
inu innani. En hvenh þú

leytir merkin frá þúfforð,
annum, og merkir þang oftan
aðnum ^{merkjum}, gjörir þú eins og
þringumskeddur bendir til.

Vegna minns góða Guðmundar,
bið jeg þig sem innilegast fyrir
að sendastærnummar kemist
á sem allna bestan hátt.

Óstærk nýtt að frjætta hjed
an af meirum, og því ekkis meira
að skrifa að sinni.

Með kærni kveðju til hlámmu
þinnar, og bestu árkunn til
yngstan ekkid!

Þinn sön.
M. Magnússon

Reykjavík 27. júlí 1899.

Ávara Bened. Sveinsson
Húsa Vík.

Mein hefur verið skrifað að
nordan, að þú hafir í suman
tekit í Þorarnesi gráann hest
sem þú á, og ríðir honum norður
á Sveinstaðinn. Þú vanti
þess að þú sjáir sjálfur, að ekki
er við að búa að þú vilji hafa
þetta bótalauð. Af því þú - án
þess að þú sést - gættu ráð þú
á þessu hafi verið misgrip þú gættu
þess að þú sést, ekki gættu
reina rekishefna út af þessu, ef
þú hefur mig 6 krónum fyrir brúku
á hestinum og ánnak (sendisend) upp
á Áðadal, sem hlaut af þessu.

Mit vinsemd

Þórn Siglússon alk. m.
frá Skornu í Vatnsdal

Myradal 27. júlí 1897.

Áttkari Benni minn!

Enda't fyrir góðu allí.

Samkvæmt lofordi, alla jeg mi' að skrifa
þér þácinor línur.

Jeg byrja þá á sjálfum mér. Jeg fór ekki
úr Reykjavík fyrir en 2. júlí. Var þannig
bætt við þingsetningu og skólauppsögn. Af
því öllu hefur ^{þú} fengið fregnir, þýgt jeg við
én þá mi' jeg þér þó vel segja, að rector
lofordi mig umgjörnum minna.
Safst mittið bar hann einnig á.

Þjörn Kunningja áttkar Sindal. Yfir-
háfuð hefur hann sér hafa líkát vel við
umgjörnum minna. Þá gleymdi hann að
nefna Þóðvar Reyjúlsson o. fl.

Al þent minni nokkur er áttkari að segja

Leg fór sjáleidis upp í Borgarnes. Á skipi dálkinn og öpyður viðfals, drungang-
inn var heiturimatur sinn ír Vík og inn.

var það vinur vor Þjarni lilli. Samundinn. Heilugarist- það er líkt og áður, en
Vedur var kall, en farfegar höfdu við á seg held að mér sjá að skána. Drítt
þiljum uppi, og það segi jeg sá, að þá er hvor jeg kem og sudur í haust eða
sjón hefi jeg sá hörmulegasta um dag eigi. Það er nokkud undir heilium
ana að sjá hann, blessunina, bláan komit, en þá hún veldi hvernig gott, þá
í gegn af kulda, þó sem hann gekk, er það alls eigi víst, en þá hefi jeg flun-
gölf þína uppi. Vör þorum ír Borg. ur vit þvi. Þessi netur þó mestu sem-
neii síðla dags og mestum þá Kunningja. Síðan jeg kom heim hefi jeg sá, gert ^{nú} nema
um þar uppi á Chyrum vid annan. Vitit, drukkut og safit og lesit hitt og ann-
mann med sinn heit í Taumi!!! Hann að mér þil skemmtunar. Þinskum en
etlar nú að þentur um Veturland og það nú blótin, er jeg hefi vitit og mest, lo-
kymma þer iymislegt, er að þiskinnu berg, sem jeg hefi, en sá i allan vetur.
Lytur. Þó en mög. Handbjeð þá þinari.

Níkil eptirja þótti oss loptuinn að Fljórlifssyni og er sjálga skemmtilegt
þer i loptinu, en aptur á móti að lesa þau. Jeg minnist nú þer
vorum þer þvi allshugar segnist að staklega eins bjeðinu, sem loptuinn. i. oet.
Sigurður Sigurðsson, mannýllan althum, '90. Það blót etlar þá að þá að láni
var nú hvergi norri. Síðt bar á hjá Linhveigum, þil þess að lesa
þerri akker Benedikt, eptir Kall. það bjeð. Hann segir þó mest, að
it góða. Var hann sáfnar dæfar í ekkert nú nýtilegt í þana bókmenntu.

það þu af þeim áður var. Hann segist
mínna þess eldi, er komist hafi
þrá þönnu um það leyti, er hann
var við háskólann í Höfn og þu
hafi vermt þá yngu meirina. En
mú þu þetta allt til brytt til hins
nerra. Þu þer hann að tala um
Þóra Sturluson og sögum okkar.
Segir hann, að þu þu grállegt til
þess að vita, það þu út hafi verið
gefit af Heimskringlu o. Olafó saga
Tryggvasonar og 'Olafó saga helga'
súni okkar hafa selt. Það var Þjórn
fórnar, sem heidrinu hafi af að þu
þu út, minnir mig. Þu þu þu þu
hannum saga 'Olafó helga'. Þu þu
mú þu 'Löngberg' lánót þu einhverja
af þu þu þu þu þu, þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu
af alls öðrum anda rituð, þu
er þu þu þu þu þu þu þu
greina, sem segja summa þu þu

níkkir góðar. Hvat heyrdu annars
um greinar Gráskalli í „Ísafald“
um Benedikt Lucinsson? Þygi
aður en þú þorir ís Reykjavík, heyrdu
þú að þú vært ^{vonu} epli Guð. Guðinn
ekki ábyrgist þú, að þú þygi sattu
til þú ekki dýrara, en þú heyrdu.
Leidindlegt er þú óneitanlega, að
línu vor alra ^{þess} þjóðfélisleidtoyi,
eða sem gefur sig út fyrir að vera
þú, stuli ekki að vera fastari
í rásinni en þetta, þú að ekki
vaga þú að vesengja flest af þessum,
þó er hann skjórnótur hjó um
til alls af til þinglittindanna.
Þú er þú staklega leidindlegt fyrir hann
Kodinu, að hann þorir upp þá tilloðu
línu sinni, að rættgjörum skýldi
sitja í ríttisröðinu danna“ [H. Þ. Lit.
1869, II, 334]. Þú vona að þú veidist nýr
ekki beyni minn, þú að þú þygi að þessum
þú er alls ekki fært til að stíta þú

heldur til þess að tala um eitthvað, sem
matar veri í. En það er nú best að
slenna þessu.

Heydu! Nú er Guðmundur Friðjóns-
son farinn að ^{stæla} þrotan stjólis þann
hafa fengið helingasetninguna í
Þáðardalgreininni árnastatan en úr
þess hant-stilnum þínum? Og þetta
er reyndar það langbesta í greininni.
Alli að margt af því, sem G. F. kallar
"a þrykk út ganga" sjé ekki að fengið?
Það halda nú sumir Mötroullingar
sem vonu honum samliða. En það
er nú ekki að marga það.

Frjallir en engar. Þrasvættar slæm-
ur. Titin óslötug. Allt dít velta. Allt
berja hjó og seija ^{ad} hjó sjé ekki veraði.
En ekki so allar myndir þess að kemur.
Sjá held, að það sjé mest af þessum oö
að herna ^{hvern} illa vís líður. Að
mimuta ^{hvert} eð veri heft að selja hyggi-
legar á en gert er, eða það ímynda

sjó mig. Sumir bendur hjó hafa,
munt sem loo fjór úr ~~hóv~~. Og sjáðu
móður er það góðmúmi að skipað hjó
ekker af þessu. Blenatir ⁱⁿⁿ móður. End
launi honum það.

Þú munnst eftir Birni Svein-
björnseyri. Hann sigldi til Englandi
núna á dögunum. Svá eftir að hann
að ferðast til ^{og hvalur} Lúder. Rórnus og þó til
vill til Lúderkeini. Hann fór með
hrossaflutningsskipi. Allt hann að hika
hrossin á leikinni út. Og vo átti hann
að ferðast þetta með þessu hinu sama
skipi. Gótt á hann. Sjú áfunda ekker
nóðra menn, nema þá, er mega ferðast
rída um heiminn. Það er lítinnlegt
að sitja allt af á sönnu þessum. Það
verður ekki sagt með sönnu, að þá móður
sjé mennuðar, er aldrei hefar þarist út
þyrir landstéinana. Alitir þú það ekki
líka? Utarar fóra nú & vonandi í
vöð, með vaxandi langgöngum. Ver þessu

Þessi dominn leginum fjórum, að fól-
kendingar þeir úr alþjóðahöf, sv uttan
hafa farið, hafa síðar ummið alþjóðu
sinni miðit gægu. "Glimmer" nefnir
menna þessa í grein sinni í
"Blauð": "sem uttanfarir".

Ferdu ekki laudueg sáttur í haust.
Gerðu það, sem þú sjálfst gerir,
þá vona þú þú veitir mér þá á milli
að gísla hjá mér. Þú ertir ann-
ari að vera dag um kyrrb. Það er
góð fyrir þeim að hvíla sig 1 dag
á svo langri leið. Það veri matulegt,
að þú kemir til mín þann 20. sept.
og þeir þann 22. Skemmtu þú fyrir
þig að fara frá Vatnshlí og lít
híngot, en ekki að Þólstofarklí. Þú
skrifar mér um þetta allt.

Þessu er að slá botnið í þig
og öðla þig að ludingum góðar ^{litandi} ^{þessu}
þíni himnu stundar.

Lizzi.

Þóroð 10 sept 1899

Kæri vinur!

Þú mætt láta móðir þína vita
að hún megi telja sjá víst að
þá þeygda hjá mér tennu af Karl-
ögilum, betri Kaupanda þessi eg
engann haft að undanförm.

Skal eg koma því svo fljótt sem
unnt er til hennar.

Þari Baldur svo bráðlega sendur að
eg nái eigi í hann bit eg þig að
skila kveði mínu til hans og þá
með að eg biðji hann að hefa vextina
úr söfnunarsjóðnum við ksh. þari
í vetur og senda mér með pósti
á birgðar og burtangjald tekur hann
af þessingunum. Bit eg þig að afh.
honum lóðina og segja honum hvert
vandhafi sjá á þessu. Líka bit
eg þig að skriðu hjá þessu hve
þá upp hafi stendur nú í sjónum.

Kær Kveðja

Þari Þóroð

Reykjavík 3. Sept. 1899.

Leill og ljúfur.

Förð fyrir þess þitt.

Og þess fyrir Hlaugas í Hólmstöðum
ast líkt að að og í þess þess
til þess - og þess meir þess þess
vörð þess vill sem sé þess til, að
höfundur þessins til þess og höfundur
þess "Hlaugas" & þess sami o: þess
þess þess þess. Og til þess meir
að sama þess, sent í þess þess
að uppskriftum, og í þess. - Þess þess
inni þess og sítu. - Þess meir vörð
að þess þess þess þess þess þess
ist, en stömmuist þess þess í höfundur
þess þess. Þess þess þess þess
in þess stömmuist þess þess
þess þess. Þess þess. Þess þess
þess þess stömmuist og stömmuist
þess þess þess. - Þess þess þess
"gutmáttu" (þess þess o.s. fr.) þess
þess "menningu þess". og þess og þess

hviðslammar hefur eigi viljað kafa 2)
þóð. þyrru þeir þótt ammar erri þetta?
"ey hafti setti þinnveru dýrð", en Ham-
es setti "veru dýrð" og lólu þóðver
i lymu. Minna beythi harm þinni
þeki. Ammar va mirit roth uno
grein þessa, þessa hún lómu út
og þótti hún vel ritin, en slómmoth
arbrat. Nónu þessa getur leidda,
um höfundum. Hleður flesti, að hún
vori efti þeir þóðkelsson þyrru. Þóð
slakku lét dýrðlyga þess þess, ið miz,
að hamu átti hana - og hla' ið þess
met sjálfum miz. - En þessu þóð þess
allnori slámmora og þessu miz
sjá miz þess. Hleði hamu slámmora
slámmora ið miz á letravallþess
is og kvartat undan þessu og kvartat
erri slámmora, hviðslammar ofsetti þess þess
miz. Þótt vori erri. Þess at þessu,
þess at hamu hefti erri þessu þessu og
þessu þessu "mizins sonu" þessu
slámmora þessu þessu undan i þessu
þessu, at hamu þessu, að hamu
þessu þessu, kvartat hamu þessu i þessu
þessu. Þessu þessu þessu. Þessu þessu þessu
þessu at þessu þessu til. Þessu þessu þessu

4)
dauða haus en hitt. - Þyrjast þeir nú
standa betur að rígi en áður, & for-
inginn & fallinn. En matu & manni
í stað standu þeir, & trinum þeir og þreyt-
[at] Valtýingunni vendi að þeir. - Klemm
nunn nú vera flokksforingi. Antitot
& hann erri annar eins skönnu
og Þengi var, en meira líkumenni
& hann - og þot & lá hostu, &
hver flokksforingi vendi að hafa.
An hann mun þó hafa vantot. - Stú
& Tráfaltor. Stjórn ytra og & þot get-
gata duma, að hann hafi farið til
að knýja fram aukafing, ef unnt &
og þot áður en norðu kosninga fara
fram. Stú & flattraskisan þannig í
[at] erri vengi deilt, að 12 en með Val-
týzrenni, en 11 á mati, en ef aukafing
vendi haldið, þeir kosning fram í Norðu
þingeyja lýslu og geri & ríð fyrir, að
Anti-Valtýingur yndi þá kosning þor.
En þá hlutfallit 12:12. En nú & alda
aldursfóreti í öðru flatti, og uguna
þess geta Valtýingur ríðit þessu kos-
ningu, þeir & þá & hlutfallit 12:11 13.

þu þu þá orðir í míni hluta. 5)
Nú þu ert "stóri bankinn", & á að nota
þu agn stu þyri á stjórna til þess að
þá auðfengist fram. Þu ert líkt þá
annars á "stóra bandam". Sumir líta
þu á, at "ham sé annar annar Val-
týðsönnar og fyrst í sumum og ham
kallatu heit Valtýðsönnar". Fram-
dóm þauinganna í þu máli & ann-
ars með þess, at henni sé með eftir-
tekt. Fyrst í sumum í þu máli
á móti honum, nema Valtýr og þu
þu ert hlutinn. - Þá kom þu
þu ert. - Guð. Guðmundsson heit þu
rota á móti honum á málfræði,
þu haldum þu um þu máli
heir í Reykjavík meina í fjölli,
eins og þu munt lít þu í þu
falt. Þu rota Guðs málfræði
einkum þu heyrta, & þu hefir heyrta, og
þu ham þu hótum orðum um
þu og þu vengun þu heyrta
þu en í þu hótum. Þu á
þu máli þu lít þu þu -

6/
num, en þó komu bankamennir
með mart og mirlu ætíð.
Þeir héltu "þingmönnum veiglu
deyrar og þurftu þeir þá erri
meira. En merkilegt var það
hversu Guðgegnur hafði haft heim-
lega fataðrífur. Stóð hann upp
úti hversu umræða og talaði með
honum og sýndi ^{þá} góða einuð mams-
ins og það, að hann kemo erri
að skammtast ein. Annars þótti
sumum einuðmílegt, hversu valtyr
satti malet af mirlu kappsi-þótti
það gnumsamlegt. - Þy segir nú fyrir mig,
að mér & báhanlega úti báura
þenna. Þy & hroddu um, að það
gætu dani, & meiri heftu völdin,
enda þess þeir í meiri hluta í báura-
rólinu báura eftir frumvopinu,
þeir at róðgjafum & oddamann, en
hann & dani eins og þú veigst. Það
virdist og íslýðilegt at veita úllendur-
um nýtt til báladilgöfa í 90 ár.

- og þá erri lígt hönnu.

9

"Þú fátth & frá hönnu, sem gafan oss

"Þú veit og erri hvern hallet þad & ^{gef}
landjati, ad nedsetja utendringum
jardis sine, en sú & atlanion, þu
at þessu milljoni, hvar þad en
nu þvo eða þjád, sem landjati
lygum: stofufet, vestu hönnu og ad
þa at lani. Þú veit og erri, hvar
ut eigum ad gera með þessu 5
milljoni. - Nýj gomau vör
va at hejda á umatunna. Sumi
þinna von natrut hafleggi þa.
Þinum þottigt via Jens Gasta-
gloper himnum hönnu ferid
hafa og hafa hann erri þengit so
góða flugvel & frá þu hönnu
misti ballónsins" og sloa jámbaut.
arinnu 1894. Þessi þínfeldnis. slýja-
fori þa leutit unda at Paradis annari
af valdum baurau, en memari
hvern þau þad erri, og sumi þofu vel
þat gæmstoda. En vist & þad, at þeim

^{döngum}
En þetta líd mesta áhuga máls. 8)
Skánuim þeirra, Flateyrar. Það
hefur verið verið hei i alet sumar
með vara ogandi á báða boða.
fulla fjór og andi á boða báða boða.
En sum þeirra hefur hann dýpt
mjög ádyrt. Grannir & sozt, at
Indrit. hafi ekki þengið meira en
250 kr. og þótti það góða matar-
kaup. - Annars hefur Það þessi
lingad til verið talinn betri
þarður fjórum en „finansmadr.“
Og þó nóg um þetta. En gött &
tafent það og kaltur & sat líður,
& nú líra þeir um auningja
Íslant og sum þess:

„Nú þarf aðrar menn. ekki blundandi.
þat þarf varandi önt þy
þat þat þarf innandi hendi“

--- „Nú þarf hugur og máls, skilja
míttat einn sjálfs og at munna hrad
elett &“. (S. B.) - Og munt þú skilja
einn af og þ, hrad nú lígur ut. &

En svo, eð hvarfi nú almennu að^{after}
Valtýðnum, þá heyrata menn
sinn almennu, að hvern velti undir
við mestu lössingar. Framiz
e. t. d. við að þeir þessum þess
erri á þing heit i Reykjavík þá
að Anna hálsmálid hafi þett fyrir
honum að stöðum num. Þjórn
Þjórnarinnar þessum hálsmálid,
sagði, & hann var á þess heit i sumu,
að áreitunlegt veri að engum
Valtýðnum samist að i Aala-
Lýslu. - En þá Gæðafíflit er lössingum
þess, enda & sagt að hann numi
erri etla að heita á dýma þess,
heldu i Gæðingum, en svo
heppilega vill til, at þess erri tær
Valtýðar fyrir. Talit & við, að
Hannes, Hlafstein kom velti þing-
num i þessing, en hann & hvar
á mót Valtýðnum. En þá, annar-
hvar þessum þessum i þessum

þar, at eins að það ydi mí þuli
þu & vorandi að migra munu fori
erri að dagað at þinginu með
þu & enda „Göril“ aftur inn á þing
þat. En þu & alls erri rist, at
enginn þeir sendi óvallýðlan
mann inn á þingit í stöðinu.
þá & nú nóg um þetta. Þu

Ligandi þessu föttri & á Apóthekin
henna þu þá og veltu rist þu
þá. Þannig

Erri mit þu hvar Einar Þen,
gerir nú. Held þu að hann sé
dauður í állum atinu

Þu „Gynt“ & áutkominn þu.
„Þu brá mí til og fór austur at
Geysi og Gullfossi mun dæjnu
þu garula þu Þjennasyni
þu gaman at þu þu. Þu & þu
notu þu þu. Mula og þu
þu goth að þu. Þu & þu austur
þu þu og at þu þu og þu

um flusarbrú. —

11)

Þráfa þú erri á tala í haust.
Er þú orðinn í hvalgeri, hót
þú þu him him nú bátum,
leggja á í bát og fer til Amoria,
stað þú l'vert he' syðra vetur og
les utan skála. Þat & þetta
túrnit, sem um & að velja og
veit þú einn eigi hvern kastinn þú
tek fremur. — Þú skrifar mér
með Þinni dindal og þú mér
hvat þú lígt um þetta og annað.

Þú fyrirgef þér þetta. Vil þú
að við elftumst jafnan bréfum
á og notum áhugasamál, ~~það~~
ekkar, ef þú & þú erri á moti —
dapi. ~~Þú~~ Melist þú til innáttu við
þig áfram, þá að langt sé nú á
milli ekkar.

Þvefja til þaldrum. Hvenur hann
erri túni. Laust? — Lit. þér
me. Þú

Lördi 22 September 1894

Óleku frændi!

Eftir orðendingu frá Grími þaxda
fær jeg fyrir þig og máttur þinn á
Þraunhólshótti í fyrri og síðari
göngum og sá um fjöð úr fyrri
göngum til Þjallahóttar en úr
þeim síðari afan á vatnshæð, svo
jeg álit að jeg hafi gjört full lög-
skil á þínu, iðkar vegna í hvört
tveggju göngum. -

Eins og þú mæns var Grímur
að ganga eftir gamalli skuld
er jeg vori í nið fátur þinn sál
og sagði mátti þín þá að jeg skildi
gjöra reikning fyrir þess háfnanna
nið fjársökn á Þraunhólshótti og
gæti það dregist frá skuldinni
nú eins og þú veist hefi jeg
gjört þetta sama fyrir fátur þinn
sálaga og engan reikning gefid

þannum og er það að vísu óægla
min sem þú veldur það skaf
jég fúslega jata, en nú ætla jég
að senda þér reikning yfir alla
fyrirhæfn mína og verðar harns
þannig fyrir 2 daga með hest á
hverju hausti 3 hausti verða þá
6 dagar með hest 2 kr á dag fyrir
mig og hestinn gjörir kr 12
jég vona að þér þiki þetta ekki
afdríkt sett, en fyrir minna er
mjer ekki hægt að gjöra það. —
þetta kemur uppi skuld mína og
það sem jég skuldaði þér frá því
eittast. —

Jég vona þú veidist mjer ekki
þú gamall máls háttur segis hreinn
reikningur gjörir hreinan vinstaka
ef þú getis bið jég þig að senda
mjer eitthvað stíkkist sem jég bat þig
að selja mjer, það á að vera laf
og hvísta laust, líklega er

ekki tíð meins að orða um þess
af þér minni, en nú verði þú
mjer velkominn gestur. —

Fyrir gefdu mjer þessar haust
líkur og segdu máli þínu
að jég hafi látið skrifa ím tíð
þannar 12 kr 93ör fyrir brand
gjördina. —

Þinn elskandi frændi
C. S. Þíngur

11

C. S.
þess skaf getist að jég þekki eina þræla
þess hjá fjarðarþinum og hest haustlíð
alt svo 2 fl ef þess væru ekki skrifadar
í reikninginn. —

Linnigueni 74 1897.

Þessi frændi!

Þessir koma salis! held ég að þú
megir segja þegar þú lítur framman
í miða snepil þessum. og send að
hamm er frá mér. Þú hefur náttúrulega
verið farnur að halda, að ég mundi
alveg svikja þig um bréf, eins og ég
þó lofað þér í hausti en sammar
þegar við síðast sáumst. En
nú kemur það! Samb. etta ég að hafa
væðit fyrir niðan mig og geta þess
þegar í upphafi að þú mættir ekki
vanta mikils af miða þessum. Það
er vanalega þegar ég tek mér þessa
og bláð, með þessum ásetningi að rita
sendi bréf, að um leið og ég byrja
er ég alveg búinn að gleypa öllu
því er ég áður hafði hugsað mér að
framveita og send mér þá virtuel
að myndu megja til að uppfylla

lína örð. Ad þessu sama mun
nú reka í þetta skrifli.

Því að norðan úr þínum állhöfum
melli andvitat skrifu fjöleita margt,
— já, útskrifa margar artíkir og
vildi ég gjarnan gefa það, en að
þessu sinni mun ég hafa fullt í
fangi með að þvöla eitthvað á þessu
sinnu.

Það er góður og gamall
situr þeirra er sendibreyt rita, að
greina fyrir frá titarfarið og
veduráttinni, og til þess að gjöra
ekki undan teking frá þessari al-
mennu reglu vil ég byrja á því.

Utlurinn þufs yfirleitt máte heita
góður fram að einmanastaðnum,
hlakur af og til það er að segja
ofinlega á eftir, þegar einhverja hritu
skoluna gæti svo snjó hvoft strau
og jón með af and. Seinustu
dagarnir af göm vör napri nokkuð
og þótti sumum hritu hritu.

hrana lega úr taglinu á sér þegar
hritu vor að vika frá garði og hvefja.
Og svo vor upplitir á einmanni.

Það vor ekki blátt. Þverastan blátt
stökhritu með ákafri fann komu, og sitan
hefis verit stökhritu á hverjum deigi
að heita má, þó lítur eitt hafi rofað
og rennað köfist dag og dag. Jarðlaust
þessa hritu hér úr á nesinu, og þá
allt á gjöf. Margir ornis nýjz topis
með heg og hofur illos of ekki skriftis
skjólaga um til hris betra. Imman
drit hritu hritu hefis strax skrift
um veduráttina. Þar er alveg snjó-
laust og alltaf máte heita góð undir.
Oft, sólbráð og hritu inn á lít þegar
hér úr hefis verit stökhritu.

Því úr á Þórnesinu hefis alls ekki
það borit til tíðinda er í frásozi sé
farandi, við hér norðurleggja á nesinu
vrum fannu hafaþa, ekki síð þegar
hritu an með blátt nesinu vörð.

Vera að leika sér að þeir, að hlada
sem mestu hún getur af fönn ofan
yfis okkur, og breiði svo fyrir skjáinu
að doz eftir doz sér ei til sólosinnar.
Rannar má nú hið sama segja um
þá Hús víkingana. Það hefur lítit
til þeirra, og lifaði í framkvæmdum
þeirra slost heldur en fremur hagi þeirra
velurinn. Eg hefi verið nokkurn
tíma um á Húsavík við smíð hjá
St. Jóni og Jóni írmann. Þá
tíma Reypli er mig um í Funda-
félagi þeirra. Þá var þar á
dagskrú á þeim fundum er er
var á er talist geti verulega
morkost. En þó svo hafi verið þá
dozana, verður þó alls eigi mitað
að Funda félagi. Þess afkast
mjök miklu, ekki eldra en það
þó er, og eiga Hús víkingar þeir
mikið gati upp að iuna. Eg
vildi að við fjörusingar vorum
svo einingarlegir, að værum búnir að Róm

eyr þess felags þjá okkur; því
þá efði meira um félagskapi og
framkvæmdir en er.

Því átti Maðz í vetur var
"Sleginn Rotturinn úr Tunnunni"
á Lúxarví. Það þótti hin leyfa
skemmtun og hefði hennar þó
gott meir ef uddi hefði verið gott,
en það var ekki; - þver austan
bleitukrúf með afra uddi. Því
var þá inn á vikinni og einn
í þeim hafi. Við vorum 30 og
þjuggum okkur í deklabúning
með gróður fyrir andlitum.

Því var í vetur einn vitku fram á
Sandi þjá Guðmundi, að skrifa fyrir
hamm ymislegt skáldskapar dól
hans. Hefði og mikið gaman af
því. Með feli mótast við G.
og þótti hamn ákaflega skemti-
legur. Allt víndist mér skáldskap
hans; þessum snali þess fram.

az sumt fimmast meir meir ad segja
Smildaslega o.s.f. Nu um daginn
foi hann meir "Vesta" alendis til
Reykjavíkur. Nu munu þeir vera
búnað ad fimmast. Ef hann skildir ekki
verð farnir úr Ríki þegar þeir fóru
á þessu persónu þá flýgt þeir honum Rón
Róðr. minn. Og gaman hefur ég haft af
ad sjá þinn frá honum.

Ég er ad hugsa um ad ljúfa þig góð
frandi. Stórra boinn er þinn er sú
ad reyna ad útvega mér eitthvað
þóðr. þess frá upphafi til 1887. Ég
skal borga þess þann þegar þú kemur
nordur, vor. Ef þann þess þess ekki í
vott þess þess tímabil þá þáð sem þess.
Ég á nefnd alman. frá 1887 til '97 en
vottar þess framman af. Nu er bláðit
a þessu, az þess þess. ómerkilegar frá
ganz mótun az lesta í mót. Góð þess.
Stóð þess meir til az segja mér þess
úð þess þess az á þess þess þess
annan er þess, az get skrifast á við.
Ganz þess allet ad áttum frandi
minn, az líð þess allet ad þess þess
þess allet. Þess þess

Holti, 24. nov. 1890.

Elsku Bessi minn!

Það hefur dregist alltaf lengi
fyrir mér að skrifa þér, og bið
jég þig fyrirgefa mér það. Þjálfar
anf. þakka þig þér fyrir góða bréfið
þitt eins og allt annað gott.

Jeg minnst eitt með ánægju þess
þess, sem við vorum saman, góði

Bessi minn! Mér líður afins mikil
vel, góði sje lof. Þér hefur verið
kinnari þinn næstlítra maður og
kennir þér á mesta þa, við höfum
gengið til hans 17 að tölu, en nú
er hann farinn hjótan og á annann
þa; þar heldur hann annann skóla,
og ver á 3 stað í skólinum.

Þingad á að komu stúlka, sem á að

þinna okkur í vísu. Mjör þykir mjög
skemmtif. að læra. Lóti Þenni munni, þú
vörður að fyrir gefa einokiligt blað og
ljóta skrift. Jég bið innif. að heitna þar
eldrun þínu og systkignum; en þú
mámmu þína mjög vel frá mjör
jég gleymi aldrei hvað hún var mjör
góð. Þótu sál, lóti þjer atíð miklu betur
en ^{þú} bið þinn einf. vinur.

Lóterik Þimenarson

Gjardi 7 Marts 1896

Ölskulegi vinur og frændi

Þangi at þess gefan þá, gríttu lífi á síðis,
og þig helian hófi á, hitu þessu mudi,
þat samnælega, díska þeg þessa af hjála þori
míj, er en þá í þessu þinni all þriggja
þin og gálin vit mig frá þori þynna, og ekki
era míj ur minni lívni okkar síðustu
samfundis í sumar og þegar þá at síðustu
þyldis míj endur á stangarbakka og beint
þar þar til þeg lagðino þamot á þat um
mattina, og dattur míj eftir þyldandi á
í þeg um í skilnað okkar þar og er þin eona
þralladi angur huga minn, þlinn þungastakka
þá þvaddi vanga þinnur þinn, mel á þungastakka
síðis þessi þeg ekki þamot á þessu þinni, utan er
sinni eða í sumar eftir at þá vaxt, þar og
þamot míj þá all vikin svo kaldrana leg
dant at þeg gat þar hvergi undi þess
sem utlendingar á eidiþrúnd, og þessi
þá en gleið til þessu mikitt þessu
og þá var þessu, þá vithilega þessi
þundum þessu síðustu í eða minni
ni eða, þessu þessu vithilega þessi
þessi míj þegar þeg er staddur á vithilega, eða
á lög þegar þeg get ekki þessu þá áneðgi at
vithilega þessu þessu þessu þessu
er en þessi, alla þessu síðustu, eða þessu
míj í eða þessu þessu, þessi en á þessu, en
at gleimist þegar þeg þessu þessu þessu
þá þessu og minn þessu vithilega þessu
stendi þessu í eða þessu, met allu einu
unddæmi þessu, en allir aðir þessu
er míj sem eða þessu eða þessu, eða
þessu þessu þessu vithilega, sem þeg
get allu ena, eða þessu þessu af þessu
sao ræt þessu þessu eða, at hvergi er
þessu at þessu þessu þessu þessu eða
tilþessu þessu þessu þessu, en allu
er aðir þessu þessu vithilega at þessu
er, ekki þessu þessu þessu met
þessu þessu þessu þessu þessu

verður aðalfratt, at hugaen sem svo er
sönnu storkastlega upþandur vindblástrum
hljóði þá og þá at springa út í himn þlar
geim og mátti. Seika efstun, eger með þetta
er mi tekki alt samainþagi leg skadum fyrir
gamla og lifrædda menn eins og jeg er
steppum mi þessu í bráðina og láðum hæms
bládract og bagasact sem best þikir, svo
alla jeg not eins og gamall og gædur síður er
til at breina at fara at tina til eitthvæt af fjötu
og er þá fyrst at byrja á tíðar fori og hefur
þan verið hin akjassan legasta síðan í hinum
mikkla haust hel sem jeg þarf tekki at byrja þan
hans hefur verið gelid svo oft og ljóðlegu í
bláðonum þu hafa komist afur tilif smá íhlau
aitt hit mesta fyrir þorra komana og fyrst
vilka hans með nokkrum snjó og talsvæðu
þasli, en svo gekktif sunnan áttar með
sifeldum hlákum og þvassvitrum at þu
og þorla vilku þan þu og mátti þu þu
þórt og norri suellalau, og er þat nóg
þu lifer um eláðir, síðant breithi ne
eget til mar þauðum áttar með hit a
snjó komu svo mi er kamin talsvæðu
er þu gótt þórt ef ilgefi og hin notad
alt síður þjer í eaditvörum með sama þu
og áðar og mjög tilbreikinga laust alla
þumir sönnu verkin eins og þumir voru þja
þedrum vorum og langafa langafum og
duth mjer í hug þi velat eftir þalin eftir
þylgandi vider um eadita verkin og lifist
þar og era þar þannig

1. Nu er hedi þrom og haust, hljótt og kirkja í skóli
tillærlinga lífít láust, líður í ljalla dölum
2. Gleispat um þvöld og fjörfuppi þrum
en gólf á daginn þregin
þleiff til am og kaldit þrum
og hei at þejatum dregin
3. Fúðast kirkja en fjenn leith
en florum skærnit leikist
þreigist sungist þarist greith
og þvæs at vatni rekist
4. Þrumar þrumar þrumar þrumar
þrumar þrumar þrumar þrumar

[illegible]

stáðvar þar gjöldin allar fæðist af þórn
og laugt um fleira en þat sem deir
hæfur og máttu gela nenni hversu mikið
er um barna ladingar þegar þeg skali vera
nibinnis at eignast dóting ielli minni, þar
gaddist fyrir þorra. Hinnu og er vel efnið
og frískur og ljót, þar skira hann 16. Febrúar og hefur
hann. Sveinn. Tíðingur, svo er nú ekki. At
um þat þen ekki nenni þeg at telja hin barnin
þu vil þu nefna stúlkubarn sem Stefan Erla
aðist, fyrir skömmu og er en dækt, söm
stúlka, þu þeim Óla og Freyja, í Kilakoti. Eftir
askir þu nenni þu ekki að lengja þenna
barna hált meira, enda munta lítið gaman
hafa af því, þar þu munt hafa margt skemti.
Þu fyrir augum og eyrum vit þinn eut. Önnur
menntabrunn er þu nú lípar af i stömun þu
um, þu elstu þendi þu þu þu þu af þu
veigum, og láttu ekki gæti me gæla þu
villu þu a þu þu þu þu þu þu þu þu þu
askir þu þu at þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu

Liptu einatt Laut mit praut
 Litt at skautum hyggda
 fardu heina frama braut
 framme da daudur liggda

Javis gefila mje ma gad i vinur alt ouglit
 agvirta a letta veg Jarvis þinnur elstardi
 frenda. - P. P.

C. S. T. King

Hr. stud. art. Benedikt Sveinsson
frá Húsavík
vontanlegur á "Þýgra"

Sveinsstöðum 4. júl 1898

Kari Bessi!

Þetta bréf skrifa þeg þess
mest til þess að ærna þess
heilla og hamingju á komandi
sunnarfrii, því að aldrei á undan
okkur að kvæðast áður en
við skildum þar syðra. Þeg
hafði þú hugað mig að
þessa viðstaddir á Blönduósi
þegar „Thyra“ kemur en reyna
ymisra ástæða getur ekki af
því orði, enda þykir mig
övist að þú komir nokkurt
í land ef þú verður aðeins

stutt dröl.

Margt gati ég sagt þjófr
frá ferðinni norður ef ég hefði
tíma til. Fyrst fórum við
Reykjavíkinni upp í Borgarnes.
Það var gaman að þeirri sjóferð.
Hinn aðandi „Luros“ geystist
af yfi hafid svo að skipið
grötradi og hrístist á bylgju-
toppunum sem bláð fyrir
vindi. Poseidon upphætti hafid
með þríforknum svo að
bárunar addu með tryllingi
og þeyttu skipinu fram og
aftur. Það var fögur sjón
að sjá meyjarnar ungu
með flaxandi hári horfa
„frustra“ svo grátbendanandi

augum til upphimnanna. Ef
Virgill gæmti hefði sjóð þessa
sjón, þá hefði hann lýst
henni eitthvað svífað þessu.
En steppum ni þessu; allir
komust lífs af og engin
misti neitt í sjóinn nema
ef vera skyldi ein stúlka,
sem að líkindum hefur
mist það, sem göfugar meyjor
telja hina dýrmatustu eign
sína. Þú skýlur hvað það er.
Þá um kveldið fórum við
að Eiríkatunga og komum
þar kl. 3 um nóttina. Lítið vorum
við við ölvadís þann dag
með nema stökum menn

litid eitt öris, svo sem, "Bær
von Leinthal" 7 Sveinatungu er
sú breyting á orðin að þangad
er kornin gróðka ein furdu-
fögar eftir því sem gerist lýð
þeirri stjett kvenna. Fjörug
er hún líka og náttúrunnar
barn í fyllsta skylningi.
Einkver sagði að hún hefði
þegar um náttúruna unnid
þy björninn, þó fremur
með blíða en valdi, og víst
er um það að svo var hann
elstur að hermi, að skilnæðin
var sátt, og hrifandi sjón þeim,
er við voru staddir. Þegar
við fórum frá Sveinatungu
voru margir ölvadur, þó einkum

Þjörn Lindall og Jóhann Møller
geis voru báðir til ljta
drukkis um tíma. Jakob
Møller og Valdimar hittu okkur
í Fornakrannum og sömuleiðis
Þ. Grendur Ben og Jón Stefánsson.
Þessum dag fór jag að starfi
í Hrístafíði og nokkris með
mjar og svo heima á fimtudaginn.
Síðan hefi jag ekkert gert
og mun ekkert gera þessa
næstu viku, en er þúsí
byrjar slátturinn.

Pabbi fer út á Blöndu
með hnakkinn og ætlar að
víða um hann þar og senda
með Þýrri. Móti þessum
í júlí mánuði sló hann svo

mikid af honum ad hann
kostar ekki nema 30 kr. en
~~þabbi þabbi~~ kostar flutninginn á
honum til Húsavíkur. Hann
ætlar ad adressera ~~hann~~ hnakkin
til þín.

Jeg bid ad heilsa
öllum fallegum stúlkum
þar norðustfrá og jeg bid
alla gudina og þó einum
Dyonisos (þannike orðid er rangt skrifad)
ad vernda þig í sumrar
og alla tíma.

Þóðvar Jónsson

Jeg vona ad þú skrifer mjög
einkvæntíma í sumrar.

Íslandsstjórn 6. júl.

Nú eru líðin tveir dagar
síðan ég skrifadi þær bréfið
hér hlutan af bréfinu.

Ég fór í gær út á Blönduós
og áttadi að ~~fæ~~ vera þar við staddur
þegar skipið komi, en nænnti
ekki að bíða lengur en þangað
til í gærkvöldi. Á Blönduósi
tók ég fyrst eftir því að
Þýra á ekki að koma við á
Húsavík og var ég því alveg
í vandræðum, þvænnig ég átti
að fara með hnakkinn, því að
ég hugaði að því vildi ekki

lata senda hann að Akureyri,
en þó mæðum við þakki þér
af að adressera hann þangað.

Ef þú vilt ekki þá hann
sendan á Akureyri, þyngstir
þú að reyna að ~~sá~~ ^{sá} i þá finna
afgreiðslumanninn á Blösi og
g. biðja hann að skilja hnakkinn
þér þangað til með strandbátinum.

Jeg fór með hnakkinn
af iðeftir í gær og adresseraði
hann þá til þín að Flusavík,
~~en~~ en síðan hefi jeg tekið
eftir því, að skrifid á ekki að
koma þar, svo að þakki þér
iðeftir í dag til að breyta
Adressuna, þú að jeg því
ekki annað en senda hann

með þessu skipi negna þess að
þú lagðis svo mikið á mig
að senda hann með ~~þessu~~ ^{þessu} skipi.

Góða tíðar.

Byrnson

5/5 - Hong Kong

Berlin

Postamt

Herrn

Benjamin

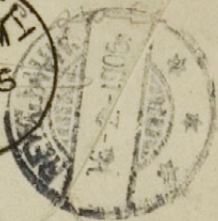
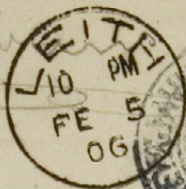
Benedikt Petersen

Reykjavík

Island.

via Leth

Ben. Sv.

Ingolfur Benediktsson

Sveinn Benediktsson

Sar. Skoqude 78 Ld.

K. hófi 1/2 Skote.

Gott vin!

Þú vilt vist ekki górn svo vel að
geta þess í Ingólfi, að þú bróðri hafi
lengi þrifi í lánmáttum með hárri! eink.
(þótt af þeim hætti, sem nokkur H-
lendingar hafa ennþá fengið). Hann
er settur Distriktslægi þíni górnunum
lætni í Tarn á Jótlandi. Annars
stettir hann um Rangárvallalætni.
Njót, að hafa lítla þú að þú
þú, nema ef ven stýldi an um.
Sómin kemur aftur. -

Kjetan þú tilhanda, nema stýldi
í íslenski þóttu, einum var

Malýs skammastu. Þú þetta gengst
á síðasta stúdentspelagsfundi. -
Þar var Guðm. Þórsson, en eigi
tók hann til máls, kom að í
fundarlok. -

Borgin er all á æðrum end-
anum síðan Kristján dó, og alls
búðs-gluggar en húsnæðis. -
Þessi mætur gengur um aðal-
götunna, þá er allt drægt og
áhyggulegt; komanngar og kús-
arn komu minnst til fundar-
faranna. Þetta hjóni keyrdu
á vagn og tóku afuravegi frá
Höfn til Krásheldu. -
Hlökkun hvar ólesandi, þann

tal, einnigis um nýja Kónginn
og greiðum þess gamla. -
Þetta hefur gefið 2000
monnum nýyr sabbis og ein-
hvergi verða við ríttari heims.

Met oss um hins beita
þess til branda

Þinn
Hugaborgursson. -

Í þess!